

شماره ۳۶۸۸ - ق

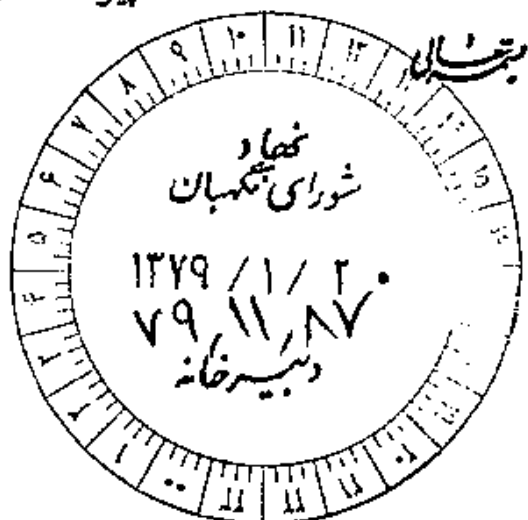
تاریخ ۲۵ بهمن ۱۳۷۹

پیوست دلبرد.....

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۹۴۴۷/۲۰۶۵۱ مورخ ۱۳۷۷/۱۱/۲ دولت در خصوص موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۷۹/۱/۱۷ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می شود. ع.

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی

شماره ۳۶۸۸

تاریخ ۲۰ اردیبهشت ۱۳۷۹

پیوست

بِسْمِ اللّٰهِ

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان مشتمل بر یک مقدمه و (۱۶) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان

مقدمه :

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان که از این پس "طرفهای متعاقد" نامیده می شوند،
با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تامین منافع هر دو دولت:
با هدف ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر،
و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر،
به شرح زیر توافق نمودند:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۶۸۸

تاریخ ۲۰ اردیبهشت ۱۳۷۹

پیوست

تعلیه

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات به کار رفته به شرح زیر خواهد بود:

۱- اصطلاح "سرمایه گذاری" عبارت از هر نوع مال یا دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر (که از این پس طرف متعاقد سرمایه پذیر خوانده می شود) به کار گرفته شود:

الف - اموال منقول و غیر منقول و حقوق مربوط به آنها.

ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها.

پ - پول و یا هرگونه مطالبات قابل وصول.

ت - حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، نمونه های بهره وری، طرحها یا نمونه های صنعتی، علائم و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری.

ث - حق اکتشاف، استخراج یا بهره برداری از منابع طبیعی و نیز دیگر حقوق کسبی اعطا شده به وسیله قانون، قرارداد یا تصمیم مقام صلاحیتدار بر طبق قانون.

۲- اصطلاح "سرمایه گذار/سرمایه گذاران" عبارت از اشخاص زیر است که در چارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه گذاری کنند:

الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاقد اتباع آن طرف متعاقد به شمار آیند و تابعیت طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا نباشند.

ب - اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد که به موجب قوانین همان طرف متعاقد تاسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیتهای آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

۳- اصطلاح "عواید" به معنی وجوهی است که به طور قانونی از سرمایه گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه گذاری، سود سهام، کارمزد و حق امتیاز.

۴- اصطلاح "قلمرو" به معنی مناطقی است که حسب مورد تحت حاکمیت یا صلاحیت هر یک از طرفهای متعاقد قرار دارد و شامل مناطق دریایی مربوط آنها نیز

بیت

می شود.

ماده ۲ - تشویق سرمایه گذاری

- ۱ - هر یک از طرفهای متعاقد اتباع خود را به سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.
- ۲ - هر یک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه گذاری اتباع طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۳ - پذیرش سرمایه گذاری

- ۱ - هر یک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.
- ۲ - هر یک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات جهت تحقق سرمایه گذاری مزبور لازم است اعطا خواهد کرد.

ماده ۴ - حمایت از سرمایه گذاری

- ۱ - سرمایه گذاریهای اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاقد سرمایه پذیر و رفتار منصفانه ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث، هر کدام که مساعدتر باشد، برخوردار خواهند بود.
- ۲ - چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد به موجب یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تاسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک یا نهاد منطقه ای مشابه و یا ترتیبات راجع به اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، حقوق و مزایای خاصی را به یک یا چند

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۶۸۸ - ق

تاریخ ۱۳۷۹.۱۰.۱۱

پدوست

تعلیه

سرمایه گذار کشور ثالث اعطا کرده و یا در آینده اعطا کند، ملزم به اعطای حقوق و مزایای مزبور به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر نخواهد بود.

۳- قطع نظر از شروط مقرر در این ماده بدیهی است که تحصیل ملک توسط سرمایه گذار یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر باید بر طبق قوانین و مقررات مربوطه جاری طرف متعاقد میزبان صورت پذیرد.

ماده ۵ - شرایط مساعدتر

قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هریک از طرفهای متعاقد و یک سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۶ - سایر تعهدات

اگر قانون یکی از طرفهای متعاقد یا تعهدات موجود یا تعهداتی که از این پس به موجب حقوق بین الملل بین طرفهای متعاقد علاوه بر این موافقتنامه ایجاد شود حاوی مقرراتی اعم از عام یا خاص باشند که سرمایه گذار بیهای سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر را از رفتاری مساعدتر از آنچه در این موافقتنامه پیش بینی شده برخوردار نمایند قوانین یاد شده تا حدی که مساعدتر باشند بر این موافقتنامه حاکم خواهند بود.

ماده ۷ - مصادره و جبران خسارت

۱- سرمایه گذار بیهای اشخاص حقیقی و حقوقی هریک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد و یا به طور مستقیم یا غیرمستقیم تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه اقدامات یاد شده برای اهداف عمومی، به موجب فرآیند قانونی، به روش غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت غرامت

تعلیه

سریع و موثر انجام پذیرد.

۲- میزان جبران خسارت باید معادل ارزش روز سرمایه گذاری بلافاصله قبل از ملی شدن، مصادره یا سلب مالکیت یا آگاهی از آن باشد.

ماده ۸ - زیانها

سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه گذاریهای آنها به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب، یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاقد یادشده با سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

ماده ۹ - بازگشت و انتقال سرمایه

۱- هر یک از طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات خود و با حسن نیت اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه گذاریهای موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر به صورت آزاد و بدون تاخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود:

الف - عواید؛

ب - مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری؛

پ - حق الامتیازها و حق الزحمه‌های مربوط به قراردادهای انتقال فن آوری؛

ت - مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۷) و یا (۸) این موافقتنامه؛

ث - اقساط وامهای مربوط به سرمایه گذاری، مشروط بر آنکه از محل عملکرد

سرمایه گذاری پرداخت شود؛

ج - حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه گذار که پروانه کار

مرتبط با آن سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا باشند؛

چ - وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۳).

تعالیه

۲- انتقالات فوق باید به ارز قابل تبدیل و به نرخ جاری براساس مقررات ارزی زمان انتقال انجام پذیرد.

۳- سرمایه گذار و طرف متعاقد سرمایه پذیر می توانند درخصوص چگونگی بازگشت و یا انتقال موضوع این ماده به نحو دیگری توافق کنند.

ماده ۱۰ - جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا موسسه تعیین شده توسط آن به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیر تجاری یک سرمایه گذاری به عمل آورده جانشین سرمایه گذار شود:

الف - جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد؛

ب - جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود؛

پ - اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه پذیر براساس ماده (۱۳) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۱ - رعایت تعهدات

هریک از طرفهای متعاقد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه گذاریهای اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر به موجب این موافقتنامه تقبل نموده است، تضمین می نماید.

ماده ۱۲ - دامنه شمول موافقتنامه

این موافقتنامه در مورد سرمایه گذاریهایی اعمال می شود که به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه پذیر برسد.

بسم الله

مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران می باشد.

ماده ۱۳ - حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاهد و

سرمایه گذار طرف متعاهد دیگر

- ۱- چنانچه اختلافی میان طرف متعاهد سرمایه پذیر و یک یا چند سرمایه گذار طرف متعاهد دیگر در باره یک سرمایه گذاری بروز کند، طرف متعاهد سرمایه پذیر و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و به صورت دوستانه حل و فصل کنند.
- ۲- چنانچه طرف متعاهد سرمایه پذیر و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) مزبور نتوانند ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا به دیگری به توافق برسند، هر یک از آنها می تواند اختلاف را در دادگاههای صالح طرف متعاهد سرمایه پذیر مطرح و یا ضمن رعایت قوانین و مقررات مربوط خود به یک هیات داوری سه نفره به شرح مندرج در بند (۵) زیر ارجاع کند.
- ۳- هر اختلافی که ابتدا در دادگاههای صالح طرف متعاهد سرمایه پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق طرفها نمی تواند به داوری ارجاع شود، و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داوری نخواهد بود.
- ۴- هر اختلافی که به داوری ارجاع شود، از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنی خواهد بود. با این وجود، مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم داوری برای اجرای آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.
- ۵- طرف متعاهد سرمایه پذیر یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران) هر کدام که بخواهند اختلافی را به داوری ارجاع کنند، باید ضمن ارسال اطلاعیه کتبی برای دیگری داور منتخب خود را معرفی نمایند. طرف دیگر باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه مذکور نسبت به معرفی یک داور اقدام کند و داوران منتخب باید ظرف مدت شصت روز از

تعالیه

تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین کنند. چنانچه هر یک از طرفها ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند هر یک از طرفها می توانند از دبیرکل دیوان دائمی داوری بخواهند که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید.

۶- سرداور باید همواره از اتباع کشوری انتخاب شود که با هر دو طرف متعاقد روابط سیاسی دارد.

۷- طرف متعهدهی که یک طرف اختلاف است نباید هیچ گناه و بهیچوجه در طی مراحل دادرسی یا اجرای حکم مصونیت خود را به عنوان دفاع مورد استناد قرار دهد.

۸- داوری بر طبق قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین الملل سازمان ملل متحد (آنستیرال) انجام خواهد شد.

۹- محل داوری توسط سرداور تعیین خواهد شد.

۱۰- رای دیوان داوری برای طرفهای اختلاف الزام آور خواهد بود.

ماده ۱۴ - حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

۱- کلیه اختلافات ناشی از اجرا یا تفسیر این موافقتنامه یا مرتبط با آن، ابتدا از طریق مذاکره و به طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از طرفهای متعاقد می تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن ارسال اطلاعیه ای برای طرف متعاقد دیگر، موضوع را به یک هیات داوری سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاقد و یک سرداور ارجاع نماید. در صورت ارجاع امر به داوری، هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می کند و داوران منتخب طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۶۸۸ - ق

تاریخ ۲۰ اردیبهشت ۱۳۷۹

پیوست

بیتعالی

به توافق نرسند، هریک از طرفهای متعاقد می‌تواند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. سرداور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که با هر دو طرف متعاقد روابط سیاسی دارد.

۲- در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچ یک از طرفهای متعاقد را نداشته باشد، انجام خواهد شد.

۳- هیات داورى باتوجه به سایر مواردی که طرفهای متعاقد توافق نموده‌اند آیین و محل داورى را تعیین خواهد نمود.

۴- تصمیمات هیات داورى برای طرفهای متعاقد لازم‌الاتباع است.

ماده ۱۵ - اعتبار موافقتنامه

۱- این موافقتنامه توسط مقامهای صلاحیتدار هریک از طرفهای متعاقد به تصویب خواهد رسید.

۲- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارایه آخرین اطلاعیه هریک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجرا گذارده خواهد شد. پس از مدت یادشده این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد (۶) ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن، موضوع را به‌طور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند.

۳- پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه‌گذاریهایی مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۶۸۸ ق

تاریخ ۲۰ اردیبهشت ۱۳۷۹

پیوست

تعالیه

ماده ۱۶ - زبان و تعداد متون

این موافقتنامه در تهران به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تنظیم شده و هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در متون، متن انگلیسی ملاک می باشد.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۲۸ اکتبر ۱۹۹۷ مطابق با ششم آبان ماه ۱۳۷۶ به امضای نمایندگان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان رسید. ع.

از طرف

دولت جمهوری لبنان

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و شانزده ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ هفدهم فروردین ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و نه به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. ع.

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی